

flaring i Handelsstandens færegne Stilling. Landbruget er Landets Hovederhverv, dets vigtigste Indtægtskilde; om vi kunne udvikle os til at blive i egentlig Forstand en industri- og handelsdrivende Nation, hører Fremtiden til. Men i ethvert Fald ere de Erhvervs-Interesser, der knytte sig til Byerne, allerede nu af stor Betydning for Landets hele økonomiske Trivsel og af langt større Betydning, end Tilfældet var for en Menneftkalder siden. Samtidig er den Repræsentation, som disse Interesser finde dels i den lovgivende Forsamling dels i Regjeringen, utvivlsomt bleven mere begrændset end tidligere — Noget, der hænger sammen med den polititiske Udvikling i den sidste Snes Aar. Siden 1865 have vi ikke havt noget Ministerium, i hvilket ikke Landbruget gennem Jordbesiddelsen har været stærkt repræsenteret. I ikke mindre Grad gjælder dette om Rigsdagen, og det om begge dens Thing. Selvsølgelig vil der under saadanne Forhold aldrig kunne være Tale om, at Landbrugets Tarv skulde kunne blive tilfidesat i Lovgivningen eller Administrationen. Oprettelsen af et særskilt Landbrugsdepartement er Noget, som Handelsstanden kun kunde hilse med Sympathi og Tilfredshed; men det vilde være forstaaeligt, om Landbrugerne som Helhed ikke tillagde dette nogen synderlig Bægt, efteriom de ogsaa uden dette kunne være trygge for, at deres Interesser ikke lide Afbræk. Underledes med Handelsstanden. I den lovgivende Forsamling findes kun ganske enkelte Medlemmer, som tilhøre denne, i Regjeringen i lange Tider Ingen. Hvis Handelsstanden da ikke paa anden Maade har Afgang til, særlig ogsaa i Administrationen, at faae Leilighed til at blive hørt, vil den vanskelig kunne undgaa ofte at se sine Anliggender tilfidesatte eller dog mangelfuldt opfattede eller røgtebe; — heraf det stærke Dnske om et særligt Handelsdepartement. At Oprettelsen af et saadant udelukkende skulde være i Handelsstandens Interesse, vil ikke med Rette kunne paastaas; mange Spørgsmaal, der almindelig betragtes som Handelsanliggender og efter deres Bestaffenhed maa behandles som saadaune, have en indgribende Betydning ogsaa for Landets øvrige Erhverv, for Landbrugeren eller Fabrikanten, for Haandværkeren eller Arbeideren, og den Nytte, et Handelsdirektorat tilsigter at gjøre, kan ingenlunde begrændses til de særlige, mere faglige Handelsanliggender. Det turde vel ogsaa være ubestrideligt, at en virkelig og kyndig Erfjendelse af den danske Handelspolitiks Krav maa være baseret ikke blot paa et gjennem Erfaring og alvorligt Arbejde indvundet Kjenndskab til vort eget Fædrelands Handelshistorie, til dets Produktion og dets Produktionsevne, men ogsaa paa fortroligt Kjenndskab til og Forstaaelse af Bevægelserne i Udlandets Handelspolitik. Det er disse Krav og Forventninger, der stilles til et Handelsdepartement, og vi tør tro, at faa ofte der er opstaaet Vanskeligheder ved Indførelsen paa udenlandst Marked af Danmarks Produkter, dets Kvæg, dets Svin, dets Fisk, dets Mel m. m., saa ofte vilde det have været en Lettelse for Regjeringen og et Held for Folket, om den Kundskab og Erfaring, som betinger en snarraadig Optraeden paa disse Omraader, havde været til Stede i Administrationen. Handelsstandens Repræsentation — undertegnede Komite og de frivillige Handelsforeninger og Handelsmøder — kan kun i visse Tilfælde optræde som raadgivende og veiledende, og den maa savne den Forbindelse med Gesandtskaber og Konsulater, som et Handelsdirektorat skulde og vilde have, og savne den Forstaaelse i selve Administrationen, som vilde findes, hvor der var et kyndigt Central-Organ, til hvilket den kunde henvende sig. Man har væsentlig indvendt, at det i Dieblirket i hvert Fald er unyttigt at oprette et Handelsdirektorat, da de polititiske Forhold have medført en Standsning i Lovgivningsarbeidet. Komiteen er ikke blind for, at de Reformer i Lovgivningen, som Handelsstanden ønsker, ligesom al Lovgivning, ere Led i Landets hele indre Politik, at deres Løsning i første Række hænger sammen med denne, og at der, saa længe den nuværende polititiske Tilstand vedvarer, ikke kan ventes noget fremtrædende Udbytte af et Handelsdirektorats Virksomhed. Den har dog ikke havt Tvivl om, at man desuagtet inden Finantsloven i sin endelige Skiftelse er vedtagen, burde henvende sig til den høie Rigsdag med Bøn om, at Handelsstandens Dnsker maatte blive opfyldte, og netop denne dens Anskuelse blev tiltraadt af den til Børsmødet den 4de d. M. sammendaltte Forsamling, uagtet denne vistnok talte Repræsentanter for de mest afvigende Anskuelser i mange andre Henseender. Thi Oprettelsen af et Handelsdirektorat allerede nu vil være af stor Betydning, fordi det i alt Fald vil kunne forberede Behandlingen af mange indgribende Spørgsmaal paa en fyldestgjørende Maade, og fordi der i rent personlig Henseende vil kræves megen Tid, for at et nyt Regjerings-Departement kan arbejde sig tilstrækkelig ind i Sager og Forhold. I alle Spørgsmaal, som ere henviste til Administrationens Afgjørelse, vil det desuden strax kunne gjøre sin Nytte. Tiderne ere for Dieblirket i økonomisk Henseende saa lidet gunstige for Landet, at der er Grund til ikke at udsætte Noget, som kunde tjene til at føre dette saa uskadt som muligt ud over denne vanskelige Periode. Med